

litve in sicer letos v meseci maju. Ne zna se, bo-li letos za slov. volilce bolje, kakor zadnja leta. — Dr. Tonkli je nabral 300 gold. za slov. deklinško šolo v Gorici. — Na Primorji ni bilo treba porotnih sodeb v tej dobi in sicer za to ne, ker ni bilo tacihi zločincev. — V Trstu je prišla še le sedaj postava gledé na počitek o nedeljah v veljavo, ali jo bodo pa na tenko izpolnjevali, to je pri Lahih veliko vprašanje. — Skupno blaznico misli vlada sezidati v Trstu za celo Primorje. — Hrv. sabor v Zagrebu je izvolil za drž. poslance v Pešti dr. Egersdorferja, grofa Eltza in Pintarića. Da so ti pravi Hrvati, to ni, da človek verjame. — Zadnje delo ministra Tisza je bilo bojda to, da je dobil jud Schossberger čast barona in za to pravico priti v hišo ogerskih magnatov. Plemenitaši se srdijo vsled tega, ali kaj čejo, saj so se sami klanjali dovolj dolgo prevzetnemu kalvincu. — Da je v Galiciji letos slabo za živež, to je resnica, ali kar se pravi lakota, te še ni ter priskrbi dežela ljudem živeža za potrebo.

Vunanje države. K shodu v Berlinu, ki razpravlja delalske stvari, sv. Oče v Rimu, Leon XIII. niso poslali lastnega odposlanca, vendar pa so cesarju Viljemu izrekli svoje veliko veselje čez to, da je prišlo do shoda. — Pravi se, da so dnevi ital. ministra Crispi že pri kraju in da pojde v kratkem za „svojim prijateljem“ Bismarckom. Mladi kraljevič Vitore potuje sedaj po balkanskih državah in misli se, da ima to potovanje posebne namene. Nam se zdi, da ondi pač le ni za Italijo, česa da naj išče. — Nova francoska vlada je v resnici stara, kajti ministri so si le drugače posle razdelili in mesto Ribota jim je sedaj Freycinet za predsednika. — Če in koliko naj si vlada išče posojila, to še pri ministrih ni dognano, ali kaj čejo, ko pa ni denarja! — Iz Anglije se je princ Wales, najstariši sin kraljice Viktorije, podal v Berlin in sicer za to, da povrne cesarju Viljemu obiskovanje v Londonu. — Novi kancelar nemške države je general vit. Caprivi. Doslej se ni vedelo veliko o njem, vendar pe je neki jako blag mož. Grof Herbert Bismarck, sin kneza, tudi ne ostane več v ministerstvu. Vidi se, da stari Bismarck ni šel rad iz službe. — Pri Rusih se kaže neko veselje nad tem, da je Bismarck odstopil in misli se, da si stopite poslej Nemčija in Rusija bližje. Mogoče je to, ali potem za nas ne bode dobro. — V Moskvi so bili večji pretepi med dijaki in redarji. Ne zna se, kaj da jih je bilo krivo. — V Bolgariji se sliši marsikatera grenka zoper Ruse in zdi se, da v resnici ruska vlada nič ne brani ljudem, na njeno ime rogoviliti po Bolgariji. — Kar se tiče Srbije, to se lahko izreče vse v enem, da ima otroka za kralja, in ministri pa da niso med seboj

složni. — Da Turčija ne misli v resnici odpraviti suženstva, kaže dovolje to, da sultan ne pripusti pregledovati turskih ladij. — V Aziji in sicer v Afganistanu, ki mejaši z Rusijo, nastali so resni nemiri. — Na Salomonskih otokih, v obližji Avstralije, je huda lakota in zamorci so ubili 5 belih ljudi ter jih snedli; 25 drugih belih še živi na tistih otokih, in če ne ubežijo še v pravem času, pride tudi na-nje vrsta. Strašna osoda!

Za poduk in kratek čas.

Potovanje v Otizo.

(Spisal F. R.)

(Dalje.)

„Moj Bog.“ boš mi morda rekel na to, „šole pač preveč stanejo, in čemu toliko šol? Zakaj pa smo nekedaj imeli vsi, kolikor nas je hodilo v šolo, v starej šoli prostor?“

„Prav imaš, imeli ste prostor, pa vprašam te, ste li obiskovali takrat šolo vsi, kolikor vas je bilo v celej fari za šolo sposobnih, je-li bilo takrat toliko otrok, kolikor jih je sedaj! Ni ste hodili vsi v šolo; saj vas tudi nikdo ni silil, ne vlada pa ne vaši stariši! Nekdaj pa tudi ni bilo toliko otrok, kakor jih je sedaj! To ti hočem dokazati: Naš načelnik krajnega šolskega sveta je preračunal, da so potomci njegovih starišev v teku 50 let na 45 oseb narasli! Praviš tudi, da šole preveč stanejo, posebej ako se morejo nove staviti. Premotriva še nekoliko to tvojo trditve! Hlapec, ki se je naveličal služiti in si je prihranil, recimo kakih 100 gld., si kupi kakih 20 štirjaških metrov zemljišča, gre po fari od hiše do hiše, da si naprosi lesa: tu dobi en hrastič, tam en bor, zopet pri drugem kmetu kaj družega, in na tak način si sirotek postavi v kratkem času snažno hišico! — Koliko časa pa se pripravlja vsa fara, oziroma šolski kraj za zgradbo novega šolskega poslopja? Naš šolski kraj, v katerem so ušolane 4 občine, je v teku treh let nabral 60 gld. Ni-li to čudno, neverjetno, nečastno? Ko bi bilo naše ljudstvo tako navdušeno za šolo, kakor so na pr. Čehi, tedaj bi pač že teh 60 gld. zadostovalo za zgradbo nove šole. Vém, da boš se tej mojej trditvi čudil, dragi bralec, pa tem bolj boš se še čudil, če ti povém, kar sem čital v časopisu „Učiteljski Tovariš“. No, pa beri: „V nekej fari na Češkem so imeli staro, prav majhno šolo. Gospod učitelj pritoževali so se večkrat krajnemu šolskemu svetu, to je tistim faranom, ki so izvoljeni za oskrbovanje šole, rekoč: naša šola je z učenci tako napolnjena, da mora jeden oddelek učencev med tem stati, ko učenci drugega oddelka pišejo in naopačno. Le-ti možje so se o tem enkrat sami prepričali in našli še

v največe začudenje, da je bila v majhnej šoli takšna vročina, da so otroci skoraj omedlevali in tako tedaj na telesu in duhu slabevali. Takoj po šoli pogovoré se z gospodom učiteljem in gospodom župnikom in sklenejo, da hočejo postaviti novo, prostorno, šolsko poslopje. Med tem ukrepanjem oglasé se gospod učitelj ter začno tako-le govoriti:

„Dragi možje! vsakemu izmed nas je znano, da več ljudi več vé, in več delavcev več opravi, nego jeden sam: iz tega pa lahko sklepamo, da more več učiteljev na enej šoli več naučiti, kakor jeden sam, in sicer tem več, kolikor manj ima učencev. Mestni otroci učijo in naučijo se več, kakor otroci na deželi. Pa tudi na deželi naučijo se otroci v takej fari, kjer imajo več-razredno šolo, več, kakor na enorazrednici. Pa imajo tudi v istej fari, kjer je večrazdna šola, več plačil? Ne, temu ni takó, dragi moji! Za tri štirjaške sežnje več drv, 2 steklenici več tinte, za 10 kr. več krede in jedno gobo za tablo več na leto morali bi poskrbeti in imel bi jeden razred več; ali pa če bi poskrbeli za dvakrat toliko imenovane šolske priprave, imeli bi tri razrede itd. Se vé, da se razredi pod milim nebom prirejati ne morejo, pa vprašam vas: Bi-li stalo tako mnogo truda več, če bi takrat, ko se opeka dela, je naredili nekoliko tisoč več? Gotovo ne, le dobre volje je treba!

(Dalje prih.)

Smešnica 13. „Kam pa, ljudje božji?“ vpraša rabelj, ko vidi, da hité mimo njega. „Na morišče!“ odvrne mu jih nekaj. „Oj“, reče na to rabelj, „le po časi! Brez mene ne bode ničesar na morišči.“

Razne stvari.

(Pogorelci.) Nj. veličanstvo, svitli cesar je daroval 1000 gold. za pogorelce v Orehovi vesi, okraja Maribor, iz lastnega premoženja.

(Novi oltar.) V stolni cerkvi v Mariboru postavlja se te dni novi veliki oltar in ga bodo ml. knezoškof blagoslovili prihodnjo nedeljo. Kakor se kaže, bode oltar lep kinč v ponovljeni cerkvi.

(Nova pošta.) Pri sv. Martinu v Gornji Savinjski dolini odpre se nova c. kr. pošta in bode ob enem tudi nabiralnica c. kr. poštne hranilnice.

(Podružnica.) V Šmariji pri Jelšah so si osnovali podružnico c. kr. kmetijske družbe. „D. W.“ ji želi, ker ni v rokah nemškutarjev, k malu srečni konec, mi pa veselo življenje!

(Govor) dr. Gregoréca zoper potrjenje izvolitve drž. poslanca za Celje, dr. Foreggerja, deva „D. W.“ pa tudi „Mbg. Ztg.“ na smeh, a vidi se jima, da ji je strah, kaj bode o prihodnji volitvi.

(Na Dravskem brodu v Melji) začeli so zopet prevažati vozove, ker je Drava nekoliko narastla.

(Dež. odbor) v Gradci je odločil 350 fl. iz dež. kase za podporo pogorelcev v Starošincih.

(Vojaštvo) Službovnik je izdal za ces. in kralj. vojsko v slov. jeziku Andr. Komel pl. Sočebnan, c. in kr. major v pokoji. Tega dela 3. zvezček obsega pravila za pehoto in lovska četa ter velja 15 kr.

(Modrost.) V Celji je neki Tschantsch predrl žleb in zato je vdarila voda v „vrtinarsko ulico“. Mestni očetje pa so zadnji petek srečno ugnali, da se naj izpolje samo voda iz ulice.

(Krvni davek.) Iz mesta Celja je bilo letos celih 13 mladeničev pri novačenju in vzeli so jih troje v vojake. To je v resnici velik krvni davek in torej velika krivica mestu, da ne mara ves okraj biti mestu na razpolaganje!

(Nesreča.) V Ojstru pri Trbovljah si je več otrok zakurilo na trati. V tem je prišlo 5 let staro deklet Franca Požun preblizo ognja, ter se je unela otroku obleka. Revše se je tako opeklo, da je čez dva dni v hudih bolečinah umrlo.

(Odlikovanje.) G. Ivan Burja, c. kr. glavni davkar v Celji, dobil je naslov ces. svetovalca ter pojde v pokoj.

(C. kr. poštni urad.) Iz zanesljivega vira izvemo, da se bode dne 1. aprila t. l. v Grižah v Savinjski dolini otvoril nov c. kr. poštni urad. Z njim je združena tudi c. kr. poštna hranilnica.

(Zadušila je) v spanji dekla Jozefa Vengust iz Vrhov svojega 6 tednov starega otroka.

(Kje je?) Iz Gradca je izginila Mica Kmetec, doma v Konjicah, ter se slutí, da je našla grob v Muri, toda trupla še niso našli.

(Veselo.) V župniji Galiciji ima družbe sv. Mohorja 114 udov, za kacih 60 več, kakor lani.

(Tatvina.) Med Ptujem in Pragarskim so zadnji čas večkrat odnesli na železnici blaga iz vagonov, ne da bi tatove ujeli. Sedaj pa so jih ujeli c. kr. žendarji in jih izročili c. kr. okr. sodnji na Ptuji.

(Influenca.) V Mariboru je prišla influenza nad konje in sicer sedaj še le na vojaške v kosarni pri sv. Magdaleni. Edno živinče je že poginilo vsled te bolezni.

Listič uredništva. G. H. v Š.: Dobro, da ste nam poslali svoje nežno dete ali „himno“, mi pa storimo še bolje ter jo pošljemo — v koš. — G. S. v H.: Nam ni jasno, kaj če Vaše pismo. — G. H. P. na S.: Naj sežemo mi v „osje“ gnjezdo? Mogočo in če treba, gotovo!

Loterijne številke:

Trst 22. marta 1890:	35, 14, 28, 53, 61
Lino „ „ „	71, 27, 26, 30, 44